

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De legione Dæmonum imperio Christi ejecta ex posseßis
corporibus. Obedientia dæmonum, nostræ est condemnatio inobedientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

M. 5.
Ipsummet Dominum: Audi popule stultus qui non habes cor, qui habentes oculos non videtis, & aures & non auditis. Me ergo non timebitis, ait Dominus & à facie mea non dolebitis: Quis posui arenam terminum mari, præceptum sempiternum quod non præteribit, & commovebuntur & non poterunt, & insumescent fluctus ejus, & non transibunt illud: populo autem huic factum est cor incredulum & exasperans, recesserunt & abierunt. Et non dixerunt in corde suo, metuamus Dominum Deum nostrum. Audi denique, Apostolum: omni amaritudine, & ira, &

indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis. Adverte ut post clamorem jungit blasphemiam, quia ex clamore facilis est aditus ad blasphemiam, non eam tantum quàm jurando blasphematur, sed qua clamando multa contra Deum & proximum infanda pronuntiantur; quod & alibi repetit: Nunc autem deponite & vos omnia: iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, irrem sermonem de ore vestro. Hæc est ira progenies: hæc sunt genimina viperarum, suo statim in capite conterenda.

Col. 3.

FERIA QVARTA.

DE LEGIONE DÆMONVM IMPERIO
CHRISTI EIECTA, EX POSSESSIS CORPORIBUS.

Legio mihi nomen est, quia multi sumus. Marci 5.

VERITAS PRACTICA.

Obedientia Dæmonum, nostræ est condemnatio inobedientiæ.

b. 36.
RATIO EST, Quis per quos passus aut e videtur innotescit alicujus hominis crimen, hic per illos dicitur condemnari.

Sed per obedientiam Dæmonum e videtur innotescit crimen inobedientiæ nostræ.

Ergo illorum obedientia nostræ est condemnatio inobedientiæ: & motivum ad eam corrigendam.

I. PUNCTUM.

20.
ET exeunt ei de navi statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo qui domicilium habebat in monumentis, & nichilatenam jam quisquam poterat eum ligare, quoniam sæpe compedibus & catenis vinculis dirupisset catenas, & compedes comminuit, & nemo poterat eum domare. Semper discipulis ac nocte in monumentis & in montibus erat clamans, & conculcans lapidibus. Videns autem IESVS, à longè eueurrat & adoravit eum. Et clamans voce magna, dixit, Quid mihi & tibi IESV, Fili Dei altissimi, & iuror te per Deum, ne me torqueas. Dicebat enim illi, Rexi spiritus immundo ab homine. Et interrogabat eum; quod tibi nomen est? Et dicit ei, Legio mihi nomen est, quia multi sumus.

Hæc & plura S. Marcus de hoc homine; duos vero habentes Dæmonia & simul sanatos à Do-

mino refert S. Mattheus, sed ille de quo singularis est sermo, erat singulariter & præcipue devotus, atque in eo potissimum elucebat quid in animas efficeret ille animarum hostis qui sic in corpus deite viebat.

Et verò admirare attentius tantæ multitudinis Dæmonum, quanta est legio, demissam & exactam obedientiam. Statim enim atque iussu suæ exitæ à corporibus, illico exire omnes; neque etiam in porcos qui illic aderant intrare ausi sunt, nisi Domino permittente; ac denique impetu quodam factio velut in signum promptissimæ suæ obedientiæ præcipites inde in mare sese proripuerunt.

Non sic superbe! Non sic impudice obedis Christo! quoties enim & à quo tempore tibi iubet, Ne post concupiscentias tuas eas, & à voluntate tua avertaris? Quid tu propterea? Quoties, inquit volui, & nolui? Certe hæc dæmonum obedientia, nostræ est condemnatio inobedientiæ. CONSIDERA vehementer, ut ait Propheta, Primò quidem quid sit alique in ab alio condemnari satis declarati & intelligitur, quando fit talis comparatio unius cum alio; ut ex facta comparatione, crimè unius aut culpa magis pateat & evidentiùs agnoscat. Sic Sapiens, Condemnat justus mortuus viros impios, & juvenis celeriter consummata, longam vitam iniusti. Sic Dominus: Prius, inquit, Ninivita surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam, quia peccitentiam egerunt in predicatione Ionæ; & ecce plusquam Ionas hic, Regina Austri surget in iudicio cum generatione ista

Ecclesi. 18. Matth. 23.

Jer. 2.

Sap. 4.

Matth. 12.

ista & condemnabit eam, quia venit à finibus terra ad respiciendam Salomonem. Et ecce plusquam Salomon hic. Actusque ibidem: filij vestri iudices vestri erunt: Aliquam multi subditi & inferiores sic futuri sunt Superiorum Iudices?

II. PUNCTUM.

SED per obedientiam Dæmonum, evidentius innotescit crimen inobedientia nostra.

Quo enim minus in illo suo statu quàm nos in nostro possunt obedire, certè eò nostra inobedientia apparet gravior. Tria sunt autem quæ id indicant; primò sunt hostes Christi infensissimi, & Christus illis adversarius odiosissimus, ac certè durius est hostem suo velle obedire adversario quàm amicum amico vel Domino gratioso.

Marci 1.

Quid nobis & tibi ESV Nazarene, venisti perdere nos? Deinde sunt obfuscatissimi in sua pravitate, & tamen cedunt imperanti Christo; id profectò arguit in homine non ita depravato majorè quàm perveraciam. Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam facit malitiam suam. Nò est aqua frigida ex cisterna sicut ex fonte, qui est nativus aquæ locusticæ neque malitia in homine sicut in Dæmone.

Ier. 6.

Denique Dæmon nihil ex illa sua obedientia reportat meriti, nihilque premij; homines verò propositam habent æternam Beatitudinem celestesque illas sedes unde expulsi sunt Dæmones; Nig. locus inventus est eorum amplius in celo. Quis

Apoc. 12.

inde non videat quale utriusque status discrimen ad obediendum; & quàm proinde evidentius innotescat nostra inobedientia per illorum obedientiam? Adde auxilia, gratias, cellustrationes, motus & infinita propemodum adjuvamenta quibus ad obediendum excitamur; & quibus omnino destituti sunt Dæmones. Unde præclare S. Anselmus dixisse dicitur: Diabolus persistit in malitia Deo reprobante, ego verò Deo revocante; ille obduratur ad punientem, ego ad blandientem; etsi uterq; contra Deum, ille contra non requirantem se, ego contra morientem pro me. Ecce cunctæ imaginem horrebam, aspicio in me horribiliorem.

III. PUNCTUM.

Deut. 32.

QUAM ergo reddunt obedientiam Christo Dæmones, illa est nostra condemnatio inobedientia; cum tantò gravior appareat nostra inobedientia ex comparatione Dæmonum obedientia, quanto plura nos movere deberent ad obediendum quàm illos. Inimici nostri sunt iudices: aut certè gravissimi accusatores, & testes acerrimi. Sic in Apocalypsi, Dæmon dicitur Accusator fratrum nostrorum, accusans illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. Sic S. Augustinus fulissimè inducit illum accusantem & provocantem Iudicem ad condemnationem nostram. Aquisimè inquit. Iudex iudica. iudica meum esse qui xusus esse noluit; meus est, mecum damnandus est; Post renuntiationem ut quid invasisti pannos meos? Quid apud sum impudicitia faciebat cui ego renuntia veram? Quid intemperantia? Quid avaritia? Quid ira? Quid cetera mea? Postremò aquisimè fugientem à me, confugientem ad se postea cum meo quibus renuntia veram apprehendi, invasorem detinui; in ipsa quodammodo mea possessione à me apprehensus est; Quid in theatro faciebat renuntiator turpium voluptatum? Meum esse voluit, & mea concupivit. Iudica aquisimè quoniam quem tu non dedignatus est tanto pretio liberare, ipse mihi se postmodum voluit obligare. Poterint eos aperire is qui talis invenitur ut iustè Diabolo addicatur? Videte quid agatur; Et quæ plura pergit.

Unde tandem illud concludendum ad seriã emendationem; Omnia quæ locutus est Dominus faciemus, & erimus obedientes. Vide ut omnia, cum sit idem Dominus qui omnia jubet, sicque nisi omnibus iustis obedias, nec forte uni obedies. Non erit obedientia christiana sed politica; nam cum christiana obediat Christo Domino quia Dominus est, æquè obedit in uno atque in alio, quia æquè in uno est Dominus atque in alio. Aut si quis non æquè in uno obedit ac alio, non obedit ei quia est Dominus, sed quia sic sibi placet aut certè quia non displicet. Quia verba mea non audierunt, & legem meam projecerunt. Ier. 6. Ut quid mihi thurs de saba afferit, & calamum suave olentem de terra longinqua? Holocautomata vestra non sunt accepta, & victimæ vestrae non placuerunt mihi. Quasi diceret, quia ex omnibus verbis meis, & ex omni lege mea, vos ea tantum facitis quæ vobis placent & non alia, neque illa quæ facitis mihi placent. Hoc certè est sapius expendendum.

Vide in 1. parte, Die 4. Jan. & in Die Purificationis B. Virginis. In 2. parte, Feria 4. Hebdom. 4. post Octav. Paschæ.

Apoc. 11.

Ad Catechum, Tomo 6.

Exod. 24.

Ier. 6.